Consiliul
Uniunii Europene

Bruxelles, 25 ianuarie 2024
(OR. en)

5831/24

UD 13
DELACT 10

NOTĂ DE ÎNSOȚIRE

Sursă:	Secretara Generală a Comisiei Europene, sub semnătura dnei Martine DEPREZ, Directoare
Data primirii:	25 ianuarie 2024
Destinatar:	Dna Thérèse BLANCHET, Secretară Generală a Consiliului Uniunii Europene
Nr. doc. Csie:	C(2024) 255 final
Subiect:	REGULAMENTUL DELEGAT (UE) …/… AL COMISIEI din 25.1.2024 de modificare a Regulamentului delegat (UE) 2015/2446 în ceea ce privește deciziile referitoare la informațiile obligatorii în domeniul determinării valorii în vamă și deciziile referitoare la informațiile de origine obligatorii

În anexă, se pune la dispoziția delegațiilor documentul C(2024) 255 final.

Anexă: C(2024) 255 final

COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 25.1.2024
C(2024) 255 final

REGULAMENTUL DELEGAT (UE) …/… AL COMISIEI

din 25.1.2024

de modificare a Regulamentului delegat (UE) 2015/2446 în ceea ce privește deciziile referitoare la informațiile obligatorii în domeniul determinării valorii în vamă și deciziile referitoare la informațiile de origine obligatorii

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL ACTULUI DELEGAT

Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii (CVU) deleagă Comisiei competența de a completa anumite elemente neesențiale ale CVU, în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE). Comisia și-a exercitat această competență adoptând, la 28 iulie 2015, Regulamentul delegat (UE) 2015/2446 al Comisiei de completare a Regulamentului (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește normele detaliate ale anumitor dispoziții ale Codului vamal al Uniunii.

Regulamentul delegat (UE) 2015/2446 stabilește dispoziții cu aplicare generală pentru completarea codului, în vederea asigurării unei aplicări clare și corecte a CVU. Regulamentul este actualizat în mod regulat pentru a se ține seama de evoluțiile legislative și de instalarea sistemelor informatice prevăzute în CVU, precum și pentru a se clarifica, la nevoie, aplicarea anumitor formalități vamale.

Actul urmărește să introducă în legislația vamală a Uniunii decizii referitoare la informațiile obligatorii privind determinarea valorii („decizii IODV”), completând astfel cadrul juridic și operațional deja bine stabilit aplicabil emiterii deciziilor referitoare la informațiile obligatorii privind clasificarea tarifară (ITO) și la informațiile de origine obligatorii (IOO), care există din 1991 (ITO), respectiv, din 1996 (IOO)[1] și care a fost revizuit ulterior prin CVU în 2013.

Deciziile referitoare la informațiile obligatorii (denumite „decizii fiscale anticipate” la nivel internațional) vizează instituirea unui proces transparent și oficial în cadrul căruia exportatorii și importatorii să poată solicita și obține anticipat, de la autoritățile vamale, decizii obligatorii cu privire la tratamentul vamal care urmează a fi aplicat mărfurilor importate sau exportate. În UE, o decizie referitoare la informațiile obligatorii luată de un stat membru este valabilă în toate statele membre și este obligatorie pentru titularul său și pentru autoritățile vamale. Principalul avantaj al acestor decizii pentru titular este securitatea juridică legată de faptul că operațiunile care fac obiectul deciziei vor fi tratate de autoritățile vamale, în momentul importului sau exportului mărfurilor, în conformitate cu decizia respectivă. Principalul beneficiu pentru autoritățile vamale este de a defini în prealabil împreună cu comercianții legitimi tratamentul corect aplicabil operațiunilor în cauză și, prin urmare, de a sprijini gestionarea riscurilor și de a contribui la conformitatea și uniformitatea generale ale operațiunilor vamale în întreaga UE.

Cadrul juridic și operațional avut în vedere pentru deciziile IODV este modelat în funcție de aspectele relevante ale deciziilor ITO și IOO existente. De exemplu, se preconizează ca termenul-limită pentru luarea unei decizii IODV, valabilitatea și încetarea valabilității acesteia ori anularea sau revocarea sa să fie identic sau – atunci când este cazul – sincronizat foarte îndeaproape cu dispozițiile existente aplicabile deciziilor ITO și IOO. De asemenea, dacă nu se asigură determinarea corectă și uniformă a valorii în vamă, luarea deciziilor IODV se va suspenda, la fel cum se întâmplă și în cazul deciziilor ITO și IOO în situația în care nu este asigurată clasificarea tarifară corectă și uniformă sau determinarea corectă și uniformă a originii. Prin urmare, astfel cum se întâmplă și în cazul deciziilor ITO existente pentru clasificarea tarifară și în cazul deciziilor IOO pentru origine, deciziile IODV vor spori transparența, securitatea juridică, gradul de conformitate și de uniformitate a determinării valorii în vamă, în avantajul operatorilor economici, al autorităților vamale și al intereselor financiare ale Uniunii. Deciziile în cauză vor respecta, de asemenea,

[1] A se vedea mai multe detalii despre modul de funcționare a ITO aici și a IOO aici.

standardul internațional privind deciziile fiscale anticipate în scopuri vamale[2] și o recomandare a Curții de Conturi Europene formulată în Raportul său special pe 2017 privind procedurile de import[3].

Având în vedere necesitatea unui sistem informatic de gestionare modern și coerent pentru toate deciziile obligatorii din Uniune și faptul că actualmente numai deciziile ITO sunt gestionate prin intermediul unui sistem informatic – și anume informația tarifară obligatorie europeană (ITOE) –, se propune ca și gestionarea deciziilor IODV și, în paralel, a deciziilor IOO să fie sprijinită de un sistem informatic care să aibă la bază sistemul ITOE existent. Totodată, pentru a se stabili un set de cerințe comune în materie de date pentru cererile și deciziile referitoare la informațiile obligatorii privind determinarea valorii, anexele A și B la Regulamentul delegat (UE) 2015/2446, respectiv anexele A și B la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2447 vor fi modificate în consecință prin acte juridice separate.

2. CONSULTĂRI ÎNAINTEA ADOPTĂRII ACTULUI

Comisia a desfășurat o consultare în conformitate cu Înțelegerea comună dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisia Europeană privind actele delegate.

Statele membre și toate celelalte părți interesate au fost implicate în mod corespunzător și consultate în mod constant cu privire la proiectele de dispoziții.

Comisia a efectuat consultări privind proiectul de text cu statele membre prin reuniuni periodice ale grupului de experți ai Comisiei (Grupul de experți în domeniul vamal, CEG), precum și consultări cu comunitatea de afaceri prin intermediul organismului părților interesate al acesteia (Grupul de contact pentru comerț – TCG). În perioada decembrie 2021-aprilie 2022, în cadrul celei de-a 11-a reuniuni a CEG, secțiunea Determinarea valorii în vamă, au avut loc o reuniune comună cu experți din statele membre și cu Grupul de contact pentru comerț, precum și consultări scrise cu statele membre și cu Grupul de contact pentru comerț.

Comisia a luat în considerare în mod activ toate observațiile primite pe parcursul acestui exercițiu de consultare și le-a inclus, în cea mai mare măsură posibilă, în versiunea de față.

3. ELEMENTELE JURIDICE ALE ACTULUI DELEGAT

Temeiul juridic al prezentului regulament este inclus în delegarea de competențe prevăzută la articolul 24 literele (c) și (g) și la articolul 36 litera (b) din CVU.

---

2 Utilizarea „deciziilor fiscale anticipate” ca instrument pentru facilitarea comerțului și sporirea gradului de conformitate este încurajată puternic la nivel internațional de Acordul privind facilitarea comerțului (AFC) al Organizației Mondiale a Comerțului (OMC) și de Convenția de la Kyoto revizuită a Organizației Mondiale a Vămilor (OMV). De exemplu, articolul 3 din AFC stabilește obligația membrilor OMC de a emite decizii fiscale anticipate legate de clasificarea tarifară și de origine, în timp ce în privința determinării valorii (un domeniu considerat în general mai complex decât clasificarea tarifară și originea), membrii OMC sunt „încurajați” să emită decizii fiscale anticipate. Mai multe țări din lume – și anume Statele Unite ale Americii, Canada, Japonia, China, Coreea de Sud, Australia, Noua Zeelandă etc. – emit deja decizii din toate cele trei categorii de decizii fiscale anticipate (clasificare tarifară, origine și determinarea valorii).

3 https://eca.europa.eu/Lists/ECADocuments/SR17_19/SR_CUSTOMS_RO.pdf

REGULAMENTUL DELEGAT (UE) …/… AL COMISIEI

din 25.1.2024

de modificare a Regulamentului delegat (UE) 2015/2446 în ceea ce privește deciziile referitoare la informațiile obligatorii în domeniul determinării valorii în vamă și deciziile referitoare la informațiile de origine obligatorii

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii[4], în special articolul 24 literele (c) și (g) și articolul 36 litera (b),

întrucât:

(1) Articolul 33 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 impune autorităților vamale ca, sub rezerva anumitor condiții, să ia decizii referitoare la informațiile tarifare obligatorii („decizii ITO”) și decizii referitoare la informațiile de origine obligatorii („decizii IOO”).

(2) Articolul 35 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 impune autorităților vamale ca, în cazuri specifice, să ia decizii referitoare la informațiile obligatorii privind alți factori menționați în titlul II din regulamentul respectiv. Valoarea în vamă a mărfurilor, menționată în titlul II capitolul 3 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013, constituie unul dintre ceilalți factori, nefăcând încă obiectul deciziilor referitoare la informațiile obligatorii.

(3) Trebuie introduse în legislația vamală deciziile referitoare la informațiile obligatorii privind determinarea valorii („decizii IODV”), care să sporească transparența, securitatea juridică și gradul de conformitate și de uniformitate a determinării valorii în vamă, în avantajul operatorilor economici, al autorităților vamale și al intereselor financiare ale Uniunii.

(4) Pentru a se asigura coerența între diferite tipuri de informații obligatorii, în măsura posibilului, dispozițiile privind deciziile IODV trebuie aliniate la dispozițiile Regulamentului (UE) nr. 952/2013 și ale Regulamentului delegat (UE) 2015/2446 al Comisiei[5] referitoare la deciziile ITO și IOO.

(5) Articolul 10 din Regulamentul delegat (UE) 2015/2446 trebuie modificat pentru ca deciziile IODV să facă obiectul acelorași excepții de la exercitarea dreptului de a fi ascultat ca și cele aplicabile deciziilor ITO și IOO în temeiul articolului 22 alineatul (6) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013.

---

4 JO L 269, 10.10.2013, p. 1.

5 Regulamentul delegat (UE) 2015/2446 al Comisiei din 28 iulie 2015 de completare a Regulamentului (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește normele detaliate ale anumitor dispoziții ale Codului vamal al Uniunii (JO L 343, 29.12.2015, p. 1).

(6) În Regulamentul delegat (UE) 2015/2446 trebuie introdus un articol nou 18a, pentru ca determinarea valorii în vamă să fie identificată ca fiind un caz pentru deciziile referitoare la informațiile obligatorii, pentru a se defini domeniul de aplicare material al acestui tip de decizii, pentru a se indica situațiile în care nu trebuie acceptată o cerere de decizie IODV și pentru a se stabili caracterul lor obligatoriu în raport atât cu autoritățile vamale, cât și cu titularul deciziei, precum și perioada lor de valabilitate, prin intermediul unor dispoziții similare celor aplicabile deciziilor ITO și IOO, în temeiul articolului 33 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013.

(7) Articolul 6 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 prevede că toate schimburile de informații, precum declarațiile, cererile sau deciziile, între autoritățile vamale ale statelor membre și între operatorii economici și autoritățile vamale ale statelor membre, precum și stocarea acestor informații, în conformitate cu legislația vamală, se efectuează prin utilizarea tehnicilor de prelucrare electronică a datelor. În consecință, articolul 19 alineatul (3) și articolul 21 din Regulamentul delegat (UE) 2015/2446 trebuie eliminate, din cauza includerii preconizate a cererilor pentru IOO și a deciziilor IOO în sistemul electronic menționat la articolul 21 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2447 al Comisiei[6] astfel cum a fost modificat.

(8) Articolul 20 din Regulamentul delegat (UE) 2015/2446, care prevede termene-limită extinse pentru luarea deciziilor ITO și IOO dacă luarea acestor decizii este suspendată din cauză că nu este asigurată clasificarea tarifară corectă și uniformă sau determinarea corectă și uniformă a originii, trebuie extins pentru a cuprinde luarea deciziilor IODV dacă luarea acestor decizii este suspendată din cauză că nu este asigurată determinarea corectă și uniformă a valorii în vamă.

(9) Trebuie introdus un articol nou 20a în Regulamentul delegat (UE) 2015/2446, pentru ca deciziile IODV să facă obiectul dispozițiilor referitoare la gestionarea acestor decizii în mod similar cu dispozițiile prevăzute la articolul 34 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 pentru deciziile ITO și IOO.

(10) În scopul de a se asigura aplicarea coerentă a deciziilor IODV, inclusiv în ceea ce privește gestionarea lor prin intermediul unui sistem electronic, prezentul regulament trebuie să se aplice de la aceeași dată la care a fost implementat sistemul electronic menționat la articolul 21 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2447 al Comisiei.

(11) Dispozițiile din prezentul regulament privind eliminarea excepției de la utilizarea tehnicilor de prelucrare electronică a datelor pentru schimbul și stocarea de informații referitoare la cererile pentru decizii ITO, respectiv decizii IOO, trebuie să se aplice de la data instalării, în sensul aplicării deciziilor respective, a sistemului electronic menționat la articolul 21 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2447.

(12) Prin urmare, Regulamentul delegat (UE) 2015/2446 trebuie modificat în consecință,

---

[6] Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2447 al Comisiei din 24 noiembrie 2015 de stabilire a unor norme pentru punerea în aplicare a anumitor dispoziții din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a Codului vamal al Uniunii (JO L 343, 29.12.2015, p. 558).

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Regulamentul delegat (UE) 2015/2446 se modifică după cum urmează:

(1) la articolul 10, se adaugă următoarea literă (e):

„(E) atunci când se referă la o decizie menționată la articolul 18a alineatul (1).”;

(2) în titlul 1 capitolul 2 secțiunea 2 subsecțiunea 3, se introduce următorul articol 18a:

Articolul 18a

Decizii referitoare la informațiile obligatorii privind determinarea valorii

(Articolul 35 din cod)

1. În urma unei cereri, autoritățile vamale iau decizii referitoare la informațiile obligatorii privind determinarea valorii („decizii IODV”), prevăzând metoda sau criteriile adecvate pentru determinarea valorii în vamă care urmează a fi utilizate pentru determinarea valorii în vamă a mărfurilor în circumstanțe speciale, precum și aplicarea acestor metode și criterii.

O astfel de cerere nu se acceptă în oricare dintre următoarele situații:

(a) dacă cererea se depune sau a fost deja depusă la același sau la alt birou vamal, de către sau în numele titularului unei decizii referitoare la mărfuri în aceleași situații în care se face determinarea valorii în vamă;

(b) dacă cererea nu are legătură cu utilizările prevăzute ale deciziei IODV și nici cu utilizările prevăzute ale unui regim vamal.

2. Deciziile IODV sunt obligatorii, doar în ceea ce privește determinarea valorii în vamă a mărfurilor:

(a) pentru autoritățile vamale față de titularul deciziei, doar în privința mărfurilor pentru care formalitățile vamale sunt îndeplinite după data de la care decizia produce efecte;

(b) pentru titularul deciziei față de autoritățile vamale, doar de la data la care notificarea privind decizia este primită sau este considerată a fi primită.

3. Deciziile IODV sunt valabile pe o perioadă de trei ani de la data la care decizia produce efecte.

4. În legătură cu o cerere de decizie IODV în contextul unui regim vamal special, titularul deciziei trebuie să poată dovedi că mărfurile în discuție și circumstanțele pentru

determinarea valorii în vamă corespund în toate privințele circumstanțelor descrise în decizie.”

(3) Articolul 19 alineatul (3) se elimină;

(4) la articolul 20 alineatul (1), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„În cazul în care Comisia notifică autorităților vamale faptul că procesul de luare a deciziilor referitoare la informațiile obligatorii este suspendat în conformitate cu articolul 34 alineatul (10) litera (a) din cod, în privința deciziilor ITO și IOO, sau în conformitate cu articolul 20a alineatul (7) litera (a), în privința deciziilor IODV, termenul-limită pentru luarea deciziei menționate la articolul 22 alineatul (3) primul paragraf din cod este prelungit din nou, până la data la care Comisia notifică autorităților vamale că este asigurată clasificarea tarifară uniformă și corectă, determinarea uniformă și corectă a originii sau determinarea uniformă și corectă a valorii în vamă.”;

(5) se introduce următorul articol 20a:

„Articolul 20a

Gestionarea deciziilor referitoare la informațiile obligatorii privind determinarea valorii

(Articolul 35 din cod)

1. Valabilitatea unei decizii IODV încetează înainte de sfârșitul perioadei menționate la articolul 18a alineatul (3) în următoarele cazuri:

(a) dacă prin adoptarea unui act al Uniunii cu caracter juridic obligatoriu o decizie IODV devine neconformă cu actul respectiv, începând cu data aplicării acelui act;

(b) în cazul în care o decizie IODV nu mai este compatibilă cu articolul VII din Acordul general pentru tarife și comerț, cu Acordul din 1994 privind punerea în aplicare a articolului VII din Acordul general pentru tarife și comerț (Acordul OMC privind determinarea valorii în vamă) sau cu deciziile adoptate pentru interpretarea acordului respectiv de către Comitetul pentru determinarea valorii în vamă, cu efect de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

2. Valabilitatea deciziilor IODV nu încetează cu efect retroactiv.

3. Prin derogare de la articolul 23 alineatul (3) și de la articolul 27 din cod, deciziile IODV sunt anulate în cazul în care sunt fondate pe informații inexacte sau incomplete furnizate de solicitanți.

4. Deciziile IODV se revocă în conformitate cu articolul 23 alineatul (3) și cu articolul 28 din cod.

5. Autoritățile vamale revocă deciziile IODV atunci când acestea nu mai sunt compatibile cu o hotărâre a Curții de Justiție a Uniunii Europene, cu efect de la data publicării dispozitivului hotărârii în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

6. Dacă valabilitatea unei decizii IODV încetează în conformitate cu alineatul (1) sau este revocată în conformitate cu alineatul (4) sau (5), decizia IODV poate fi utilizată în continuare în legătură cu contractele cu caracter obligatoriu care s-au bazat pe decizie și au fost încheiate înainte de încetarea valabilității deciziei sau înainte de revocarea acesteia.

Utilizarea prelungită menționată la primul paragraf nu depășește șase luni de la data la care decizia IODV încetează să fie valabilă sau este revocată.

Pentru a beneficia de utilizarea prelungită a unei decizii IODV, titularul deciziei respective depune o cerere către autoritatea vamală care a luat decizia, în termen de 30 de zile de la data la care aceasta încetează să fie valabilă sau la care este revocată, precizând cantitățile pentru care se solicită o perioadă de utilizare prelungită și statul membru sau statele membre în care mărfurile vor fi vămuite în timpul perioadei de utilizare prelungită. Autoritatea vamală respectivă ia o decizie privind utilizarea prelungită și o notifică titularului, fără întârziere și în termen de cel mult 30 de zile de la data la care a primit toate informațiile necesare pentru a putea lua decizia în cauză.

7. Comisia notifică autoritățile vamale în cazul în care:

(a) se suspendă procesul de luare a deciziilor IODV în legătură cu mărfuri pentru care nu se asigură determinarea corectă și uniformă a valorii în vamă sau

(b) este retrasă suspendarea menționată la litera (a).”.

(6). Articolul 21 se elimină.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 1 decembrie 2027.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 25.1.2024

Pentru Comisie
Președinta
Ursula VON DER LEYEN